

Ο Άγιος Διονύσιος Ζακύνθου φανερώνεται στον ηγούμενο

[δοξη πίστη](#)

Ηγούμενος στο μοναστήρι ήταν ο ιερομόναχος

Δανιήλ. Ήταν σεμνός και καλός και ακολουθούσε πιστά τα καθήκοντά του. Μόνο που τον βασάνιζε κάποια αμφιβολία σχετικά με την αγιότητα του Αγίου Διονυσίου.

-Άραγε, σκεφτόταν, ο Διονύσιος που τιμούμε τόσο, βρίσκεται στο χώρο των αγίων στους ουραμούς ή όχι;

Μια μέρα στον ύπνο του βλέπει τον εκκλησιάρχη να του ζητά την ευλογία του προκειμένου να σημάνει τον Όρθρο. Μετά από λίγη ώρα ξύπνησε και νόμισε ότι πραγματικά είχε δώσει την άδεια να σημάνει. Σηκώνεται γρήγορα, ντύνεται βιαστικά και κατεβαίνει στην εκκλησία. Μπαίνει μέσα και βλέπει τον Άγιο μεταξύ δύο λευκοφορεμένων ιερέων και δύο ιεροδιακόνων. Τα χέρια του ο Άγιος τα είχε ακουμπισμένα πάνω στους ώμους τους, ενώ οι δύο διάκονοι έντυναν τον Άγιο με την Αρχιερατική του στολή. Τότε ο ένας από τους ιερείς λέει στον ηγούμενο:

-Πείστηκες τώρα ή ακόμα αμφιβάλλεις;

Ο ηγούμενος ταραχθήκε από το όραμα, φοβήθηκε και βγήκε έξω από το ναό. Αμέσως όμως μετάνοιωσε να ξαναδεί αν πραγματικά αυτό που είδε ταν αληθινό. Μπαίνοντας από την πόρτα βλέπει τον Άγιο να σύρεται μόνος του και να μπαίνει στην ίδια του τη λάρνακα!

Τρομάγμενος τώρα πια ο ηγούμενος επιστρέφει γρήγορα στο κελλί του, καλεί τους

πατέρες της μονής, τους εξιστορεί τα γεγονότα και όλοι από κοινού δοξάζουν τον Θεό. Από τότε ο ηγούμενος έγινε θερμός κήρυκας της αγιότητας και των θαυμάτων του Αγίου Διονυσίου.

*από το βιβλίο: **«Ο ΑΓΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ο ΖΑΚΥΝΘΟΥ»** του **Θεοχάρη Μίχ. Προβατάκη**

Πηγή: simeiakairwn.wordpress.com